

Sygn. akt V KZ 54/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie z wniosku **T. K.**
o wznowienie postępowania
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 15 grudnia 2015 r.,
zażalenia skazanego
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w
Poznaniu
z dnia 29 października 2014 r., sygn. akt II AKo 70/14,
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

- 1. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie,**
- 2. kwestię wznowienia postępowania z urzędu przekazać do rozpoznania według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 czerwca 2014 r. T. K. wystąpił z wnioskiem na podstawie art. 9 § 2 k.p.k. w zw. z art. 542 § 3 k.p.k. o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 22 maja 2014 r., w sprawie o sygn. akt VII Ka 999/13, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt II K 285/13. Następnie w piśmie z dnia 26 czerwca 2014 r. skazany „z ostrożności” wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu celem sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie wyżej wymienionego postępowania.

Zarządzeniem z dnia 2 września 2014 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wyznaczył skazanemu T. K. obrońcę z urzędu w celu zbadania podstaw wznowienia postępowania i ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia oświadczenia przewidzianego w art. 84 § 3 k.p.k.

Opinią z dnia 22 września 2014 r., adw. J. G., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformowała Sąd o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 22 maja 2014 r.

Zarządzeniem z dnia 29 września 2014 r. wezwano skazanego do uzupełnienia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata ustanowionego z wyboru.

Skazany tego braku nie usunął i wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego oraz podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego nie złożył.

W związku z tym Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, zarządzeniem z dnia 29 października 2014 r., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wniesionego przez skazanego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł T. K. zarzucając obrazę przepisów postępowania, tj. art. 9 § 1 k.p.k. oraz art. 542 § 3 k.p.k., polegającą na niezwyfikowaniu przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu czy w sprawie zachodzą przesłanki do wznowienia postępowania z urzędu. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przypomnieć trzeba, że stosownie do dyspozycji art. 545 § 2 k.p.k. wnioski o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzą od prokuratora, muszą być sporządzone i podpisane przez adwokata albo radcę prawnego.

W przedmiotowej sprawie wymóg ten nie został zrealizowany, bowiem obrońca wyznaczony z urzędu do zbadania akt i sporządzenia opinii w przedmiocie istnienia podstaw do wznowienia postępowania, wypowiedział się w tej kwestii negatywnie. Także sam skazany T. K. po otrzymaniu wezwania do

uzupełnienia braku formalnego jego osobistego wniosku, braku tego w określonym terminie nie uzupełnił.

Podkreślić również należy, że okoliczność z art. 439 § 1 k.p.k., na którą powołuje się skarżący, tj. dotycząca prowadzenia rozprawy apelacyjnej pod nieobecność oskarżonego pozbawionego wolności i jego obrońcy, pomimo złożenia przez oskarżonego wniosku o doprowadzenie go na tą rozprawę, nie może być przedmiotem orzekania przez Sąd Najwyższy rozpatrujący zażalenie na odmowę przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie postępowania. Sytuacja, że „oskarżony w postępowaniu sądowym nie miał obrońcy w wypadkach określonych w art. 79 § 1 i 2 oraz art. 80 lub obrońca nie brał udziału w czynnościach, w których jego udział był obowiązkowy” należy do kręgu bezwzględnych przyczyn odwoławczych (art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.) i jako taka - w razie rzeczywistego wystąpienia - powoduje wznowienie postępowania wyłącznie z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.). Strony mają jednak prawo na podstawie art. 9 § 2 k.p.k. sygnalizować wystąpienie takiego uchybienia. Nie jest to jednak wówczas wniosek o wznowienie postępowania, lecz pismo sygnalizujące sądowi potrzebę rozważenia zasadności podjęcia działania z urzędu. Zgodnie z art. 544 § 1 k.p.k. do rozstrzygania w tym zakresie właściwy jest sąd apelacyjny. Z tego względu wniosek skazanego z dnia 15 czerwca 2014 r. w zakresie w jakim domagał się on wznowienie z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 22 maja 2014 r., przekazano według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.